

РЕШЕНИЕ

№ 3881

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **566** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на В. Ц. Б. против принудителна административна мярка - принудително преместване на пътно превозно средство, приложена на 03.01.2020 г. по разпореждане на служител на ОПП-СДВР. Излагат се доводи за незаконосъобразност, поради нарушение на материалния закон. Твърди, че на означената таксиметрова стоянка автомобилът не е бил паркиран, а водачът е спрял и е излязъл от него, за да отиде до тоалетната. Моли за отмяна на принудителната административна мярка.

Ответникът – Т. Ж. С. – старши полицаи в група „Охрана на обществен ред, масови мероприятия и съдействия на „Център за градска мобилност“ на сектор „Общинска полиция“ ООП-СДВР, чрез процесуален представител изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. Моли за нейното отхвърляне.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, прие следното от фактическа страна: По делото не е спорно, че на 03.01.2020 г. в 08.00 ч. автомобил марка „Хюндай“, модел „Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] се е намирал на [улица], посока към [улица]. Не е спорно, а това се установява и от приложения по делото снимков материал и писмени доказателства, че на мястото има неподвижен пътен знак В28 /забранено паркирането/ и допълнителна табела, обозначаваща че нарушителите се отстраняват принудително, както и знак Е20 /такси/ и допълнителна табела „3 места“ с табела,

указваща началото на действие на знака.

С оглед на изложените в жалбата доводи спорно е дали автомобилът е бил паркиран или спрян.

По делото са приети като доказателство докладна записка за извършена служебна дейност от 04.01.2020 г.; АУАН №141192 от 03.01.2020 г., съставен на В. Ц. Б. и снимков материал.

Настоящият съдебен състав, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, прави следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал.1 АПК, от легитимирано лице, адресат на оспорваната заповед, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената принудителна административна мярка е приложена от компетентен орган. Съгласно чл. 168, ал.1 от ЗДвП, определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Със Заповед № СОА19-РД-09-11/04.01.2019 г. на Кмета на Столична община, звено „Общинска полиция“ е определено да осъществява функции на служба за контрол по смисъла на чл. 167, ал. 2 от ЗДвП на територията на Столична община. Със същата заповед, служителите на звено „Общинска полиция“ са оправомощени да прилагат принудителни административни мерки по чл. 171, т. , б. „а“, б. „б“ и б. „г“ от ЗДвП. По делото е приложена служебна бележка от началника на 01 сектор „Човешки ресурси Център“ - СДВР, от която е видно, че Т. Ж. С. заема длъжността „старши полицай“ в група „Опазване на обществения ред и съдействие на „Център за градска мобилност“ на сектор „Общинска полиция“ при СДВР.

С оглед на изложеното оспорената принудителна административна мярка е приложена от компетентен административен орган.

Същата е приложена с устно разпореждане, което по силата на чл. 21 от АПК е допустима форма на административния акт.

В чл. 171 от ЗДвП са посочени принудителните административни мерки, които се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Съгласно чл. чл. 171, т. 5, б. „б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага и принудителна административна мярка преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

В случая безспорно се доказва, че към момента на прилагане на принудителната административна мярка мястото е обозначено с неподвижен пътен знак, който да предупреждава за принудително преместване. Съгласно нормата на чл.40, ал.1 от

ППЗДвП, пътните знаци се поставят от дясната страна на пътя срещу посоката на движение. От приложения снимков материал ясно се вижда, че пътен знак В28 с допълнителната табела Т17 е поставен на нормативно предвиденото място спрямо процесния автомобил. Съгласно нормата на чл. 171, т. 5, б. "б" от ЗДвП, на чието основание е разпоредено репатриране на процесния автомобил, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. От събраните делото доказателства се установява по несъмнен начин, че автомобилът е бил паркиран на място, означено с пътен знак В28. Видно от изготвената докладна записка към рег. №79/04.01.2020 г. и изготвения снимков материал в деня на принудителното преместване /03.01.2020 г. / автомобил марка Хюндай, модел „Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] е паркиран на [улица], посока към [улица], в нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Мястото е забранено за паркиране, обозначено с неподвижен пътен знак В28 /забранено паркирането/ и допълнителна табела Т17, предупреждаваща, че нарушителите се отстраняват принудително, както знак Е20 /такси/ и допълнителна табела с текст „3 места“ и стрелка означаващо началото на действие на знака. При така поставените знаци безспорно паркирането е забранено. Разрешен е само престоя за таксиметрови коли. Съгласно чл. 93, ал. 2 от ЗДвП, пътно превозно средство е в престой, когато е спряно за ограничено време, необходимо за качване и слизане на пътници или за извършване на товарно-разтоварни работи в присъствието на водача. В случая, видно от снимковия материал, автомобилът спрямо когото е приложена оспореното принудителна административна мярка, безспорно е таксиметров, но същият не е спрян за престой, предвид липсата на водача му, а е паркиран.

На последно място, но не и по важност, настоящият съдебен състав намира, че оспорената принудителна административна мярка е издадена в съответствие с целта на закона, а именно осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения

Предвид изложеното оспорената принудителна административна мярка е законосъобразен административен акт, постановен при липса на отменителните основания, предвидени с разпоредбата на чл.146 от АПК, поради което жалбата се явява неоснователния и следва да се отхвърли като такава.

С оглед на изложеното, Административен съд-София-град, Второ отделение, 56-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на жалба на В. Ц. Б. против принудителна административна мярка - принудително преместване на пътно превозно средство, наложена на 03.01.2020 г. по разпореждане на служител на ОПП-СДВР.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: